

Birke: Ved Lov Nr. 269 af 6. Maj d. A. blev der givet Handelsministeren Bemyndigelse til at træffe indskrænkende Bestemmelser vedrørende Anvendelsen af Pap og Kunstlæder i Fodtøj, derunder at paabyde, at Fodtøj, hvori disse Stoffer er anvendt, skal mærkes paa særlig Maade, og endvidere at forbyde Salg af Fodtøj, som ikke er mærket. Samtidig blev der givet Justitsministeren Bemyndigelse til med Afviklingsudvalgets Tilslutning at forbyde Indførsel her til Landet af saadant Fodtøj, saafremt det ikke forinden Indførselen opfyldte de af Handelsministeren foreskrevne Betingelser. Denne Lov fik kun Gyldighed indtil Udgangen af indeværende Maaned, og Justitsministeren søger nu Lovens Gyldighed forlænget. Efter Lovens Vedtagelse blev der af Handelsministeriet under 26. Maj nedsat et Udvalg, som skulde være Handelsministeriet og Justitsministeriet behjælpeligt med Udarbejdelsen af de Bestemmelser, som Loven gav Anledning til at træffe, og i dette Udvalg blev der indsat Repræsentanter for Organisationerne af Skotøjsfabrikanter, Skomagermestre og Skotøjshandlende, alt-saa Repræsentanter saavel for Industrien som for Haandværket og Handelen. Der blev saa af Handelsministeriet under 3. Juni udstedt en Bekendtgørelse, hvori der fastsattes nærmere Regler angaaende Tilvirkningen af Skotøj her i Landet. Ved denne Bekendtgørelse blev det forbudt uden Handelsministeriets Tilladelse at fremstille Fodtøj, til hvis Tilvirkning der anvendes Pap eller Kunstlæder i videre Udstrækning end tilladt i Bekendtgørelsen, og det blev derhos paabudt, at Fodtøj, som er tilvirket her i Landet og bestemt til Salg her, skal, naar det udleveres fra Fabrikken, være mærket med et 6 mm højt A eller B foruden med Fabrikantens eller Grossistens Varemærke, Navn eller Nummerbetegnelse, saa at man let kan se, hvorfra Fodtøjet stammer. Bogstav A skulde være Betegnelsen for det Fodtøj, hvori der enten slet ikke eller kun i en ringere, nærmere fastsat Grad er anvendt Kunstlæder eller lignende Stoffer, og Bogstav B skulde være Betegnelsen for Fodtøj, i hvilket saadanne Artikler er anvendt i større Udstrækning, men dog indenfor de Grænser, man har anset for

tilladelige. I Tilslutning hertil blev der af Justitsministeriet udstedt en Bekendtgørelse, hvori det blev forbudt uden Justitsministeriets Tilladelse at indføre saadant Fodtøj her til Landet, medmindre det, forinden det blev indført, opfyldte de Betingelser, som af Handelsministeriet var fastsat for lignende Fodtøj her i Landet. Desuden blev det paabudt, at alt Fodtøj, der indførtes, skulde være mærket med Ordet „Udenlandsk“ og Importørens Navn og Hjemsted eller Nummerbetegnelse og desuden med Bogstavet A eller B paa samme Maade som det Fodtøj, der er tilvirket her i Landet.

Efter de Udtalelser, der er fremsat af det af Handelsministeriet nedsatte Udvalg, synes disse Bestemmelser at virke paa tilfredsstillende Maade, og Udvalget har derfor enstemmigt anbefalet, at Lovens Gyldighed forlænges. Repræsentanterne for Fabrikanterne har ønsket en Forlængelse uden Tidsgrænse, men Repræsentanterne for Skomagermestrene og for de skotøjshandlende har ment, at man foreløbig skulde nøjes med en Forlængelse for et Aar. Det er sikkert nok, at der i andre Lande stadig bliver fabrikeret Fodtøj af den Art, man ønsker, det danske Publikum skulde forskaanes for at købe, fordi det derved vilde faa noget temmelig værdiløst for sine Penge, og saa vidt jeg ved, henligger der ogsaa Partier af saadanne Varer i Frihavnen; selv om disse maaske ikke er indkøbt med Import hertil for Øje, men med Handelen paa Østersølandene for Øje, er det dog sikkert, at hvis Lovens Gyldighed ophører, vil dette Fodtøj blive kastet ud paa Markedet. Jeg finder derfor, at der er Grund til, at man forlænger denne Lovs Gyldighed. Paa den anden Side maa man haabe, at man ret snart kan komme ind i normale Forhold paa dette Omraade, saa at en saadan Lov kan blive overflødig. Jeg er derfor ganske enig med den højtærede Justitsminister i, at man foreløbig skulde indskrænke sig til en Forlængelse af Gyldigheden for et Aarstid.

Jeg skal endnu blot gøre en Bemærkning i Anledning af, at der foreslaas en lille Ændring i Loven af 6. Maj, nemlig at Ordene „med Tilslutning af det i Henhold til Lov Nr. 223 af 11. April 1919